

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-121/2024-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda Ljiljane Karlovčan-Đurović, predsjednice vijeća, Sanje Štefan i Blanše Turić, članica vijeća te višeg sudskog savjetnika – specijaliste Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Sveučilišta u Zagrebu, Medicinski fakultet, Šalata 3 iz Zagreba, OIB: 45001686598, kojeg zastupaju odvjetnici Zoran Šunić i Marko Lisec, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Šunić, Lisec, Kancir d.o.o. iz Zagreba, Donje Svetice 99a, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupka javne nabave iz Zagreba, Ulica grada Vukovara 23/V, OIB: 95857869241, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Zajednice ponuditelja Preduzeće za proizvodnju, trgovinu i usluge Modulor d.o.o., iz Republike Srbije, Beograd i Modulor Constructions d.o.o., Zagreb, Slavenska avenija broj 1., koje zastupa direktor Damir Lunić OIB: 23023589098, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj dana 17. srpnja 2024.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev kojim tužitelj traži poništavanje rješenja Državne komisije za kontrolu postupka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/24-01/142, urbroj: 354-02/5-24-13 od 25. travnja 2024.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Tužena Državna komisija za kontrolu postupka javne nabave je točkom 1. izreke rješenja poništila Odluku o odabiru, klasa: 406-02/23-03/31, urbroj: 380-59-10114-23-3703-30/MB od 7. ožujka 2024. u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2023/S OF2-0036543 i ispravci objave broj: 2023/S F14-0038288 i broj: 2023/S F14-0042655, predmet nabave: Izrada potrebne tehničke dokumentacije i izvođenje radova cjelovite obnove objekta Šalata 6, naručitelja Sveučilišta u Zagrebu, Medicinski fakultet Zagreb. Točkom 2. rješenja naloženo je naručitelju Sveučilištu u Zagrebu, Medicinski fakultet Zagreb, da u roku od 8 dana od dana objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupka javne nabave naknadi žalitelju Zajednici ponuditelja Preduzeće za proizvodnju, trgovinu i usluge Modulor d.o.o. Beograd, Republika Srbija i Modulor Construction d.o.o. Zagreb, troškove žalbenog postupka u iznosu od 66.360,00 eura.

2. Tužitelj je protiv navedenog rješenja podnio tužbu. Ističe da je tužba podnesena u zakonskom roku, obrazlaže pravni interes za podnošenje tužbe, navodi kronologiju postupka. Ističe da je tuženik ocijenio dvanaest žalbenih navoda osnovanim, dok su tri žalbena navoda ocijenjena neosnovanim. Smatra da je pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje koje je dovelo do pogrešne primjene materijalnog prava. Navodi da žalitelj u ovom postupku, a zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu, nije dostavio prihvatljivo jamstvo za ozbiljnost ponude. Navodi da je gospodarski subjekt sa poslovnim nastanom u Republici Srbiji, državi koja nije članica Europske unije niti je država potpisnica Sporazuma o javnoj nabavi. Poziva se na Direktivu 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ koja u članku 25. određuje: U mjeri u kojoj su obuhvaćeni priložima 1, 2, 4 i 5 te Općim napomenama u Dodatku 1 Europske unije GPA-u te drugih međunarodnih sporazuma koji su obvezujući za Uniju, javni naručitelji ne smiju nepovoljnije postupati s radovima, robom, uslugama i gospodarskim subjektima potpisnika tih sporazuma u odnosu na radove, robu, usluge i gospodarske subjekte Unije. Navedena odredba Direktive prenesena je u hrvatski zakonski okvir kroz odredbu članka 84. Zakona o javnoj nabavi ("Narodne novine", 120/16. i 114/22. – dalje: ZJN). Osim navedene obveze tužitelj ističe da gospodarski subjekti iz trećih zemalja koji nisu sklopili Sporazum o otvaranju tržišta javne nabave EU ili čija roba, usluga i radovi nisu obuhvaćeni takvim Sporazumom nemaju osiguran pristup postupcima javne nabave u EU te mogu biti isključeni.

Smatraju da je slijedom toga tužitelj osnovano isključio iz predmetnog postupka javne nabave žalitelja, a zainteresirane osobe u ovom sporu, s osnova dostave jamstva za ozbiljnost ponude izdanog od strane poslovne banke sa sjedištem u Republici Srbiji. Smatraju da je tuženik trebao po službenoj dužnosti postupiti sukladno članku 425. stavak 1. ZJN-a i žalbu odbaciti zbog toga što je izjavljena od strane neovlaštene osobe, gospodarskog subjekta sa poslovnim nastanom u državi koja nije članica Europske unije niti je država potpisnica Sporazuma o javnoj nabavi pa iz navedenog razloga niti ne uživa pravo na pravnu zaštitu u postupcima javne nabave koji se vode u Republici Hrvatskoj. Nadalje ističe da dokumentacija o nabavi nije sadržavala navod prema kojem bi ponuditelji morali dokazivati da je ishođena potvrda ili građevinska dozvola, odnosno nije bio određen način dokazivanja navedenih okolnosti, već je tražena dostava Popisa glavnih usluga kao ažuriranog popratnog dokumenta, koji Popis je morao sadržavati određene tražene podatke, a koji Popis usluga dostavljen za gospodarski subjekt na koji se odabrani ponuditelj oslonio radi ispunjenja uvjeta tehničke i stručne sposobnosti određen točkom 3.2.2.1.1. Knjiga 1 DON-a je sadržavao sve podatke tražene istom točkom. Okolnost da odabrani ponuditelj u Popisu glavnih usluga nije izričito naveo da je za rekonstrukciju zgrade javne namjene, Hotela Sumartin u Dubrovniku ishođena potvrda ili građevinska dozvola, prema mišljenju tužitelja nije od utjecaja na prihvatljivost tako dostavljenog Popisa, a budući da se navedeni podatak mogao utvrditi bez da je od odabranog ponuditelja zatraženo pojašnjenje navedene okolnosti u smislu odredbe članka 293. ZJN-a. Naime, iz javno dostupnih informacija lako se može utvrditi da je građevinska dozvola izdana, pogotovo za projekt rekonstrukcije Hotela Sumartin, koji je projekt u vrijeme provođenja pregleda i ocjene ponuda bio intenzivno medijski popraćen. Tužitelj se poziva na poveznice Jutarnjeg lista, Dubrovnik.neta i Dubrovačka Slobodna Dalmacija. Slijedom navedenog, a uzimajući u obzir odredbu članka 301. stavak 2. ZJN-a, sukladno kojoj naručitelj, slobodnom ocjenom, na temelju savjesne i brižljive

ocjene svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka javne nabave utvrđuje koje će činjenice i okolnosti uzeti kao dokazane, tužitelj nije bio dužan tražiti pojašnjenje podataka iz Popisa usluga koji je dostavio odabrani ponuditelj, već je navedenu okolnost uzeo za dokazanu, uzimajući u obzir javno dostupne podatke.

Nadalje ističe da je žalitelju, zainteresiranoj osobi, omogućio uvid u sve dokumente svih ponuda, neovisno o tome što je žalitelj – zainteresirana osoba, u svom zahtjevu tražio uvid samo u ponudu odabranog ponuditelja. Navodi da žalitelj – zainteresirana osoba potpuno neistinito ističe da mu tužitelj nije omogućio uvid u ažurirane popratne dokumente koji nisu objavljeni kao prilog zapisnika o pregledu i ocjeni ponude, odnosno u one dijelove ponuda u koje žalitelj – zainteresirana osoba ne može izvršiti neposredni uvid putem EOJN-a RH. Smatra da tuženik navedene navode žalitelja – zainteresirane osobe u predmetnom rješenju nekritički prihvaća kao istinite i dokazane. Tuženik je predmetni žalbeni navodi ocijenio osnovanim uslijed nedostatka zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, koji nedostatak se odnosi na propušteno objavljivanje na EOJN RH ažuriranih popratnih dokumenata kojima je odabrani ponuditelj dokazao posjedovanje tražene tehničke i stručne sposobnosti, uvid u koje dokumente je tužitelj omogućio žalitelju – zainteresiranoj osobi po njegovom zahtjevu, što proizlazi iz samog teksta žalbenog navoda. Ovdje se ukazuje kako je tuženik u rješenju od 25. travnja 2024., klasa: UP/II-034-02/24-01/144, urbroj: 354-02/5-24-7 odbio žalbe drugorangiranog ponuditelja u istom postupku nabave u pogledu ispunjenja uvjeta ekonomske i financijske sposobnosti iz točke 3.2.2. Knjige 1 DON-a od strane odabranog ponuditelja. Dakle, tuženik je u drugom žalbenom postupku, koji se vodio radi poništenja iste Odluke o odabiru, utvrdio kako su dokumenti ponude za koje je u predmetnom rješenju naveo da je naručitelj propustio objaviti i slijedom čega je ocijenio predmetni žalbeni navod osnovanim, dostupni u EOJN RH te ocijenio žalbeni navod iz tog žalbenog postupka koji se također odnosi na dokazivanje ekonomske i financijske sposobnosti od strane odabranog ponuditelja neosnovanim. Tuženik neosnovano, prema mišljenju tužitelja, zauzima stav da kod vlastite reference dostavljene kao dokaz tehničke i stručne sposobnosti iz točke 3.2.2.1.2. (Iskustvo u izvođenju radova) Knjige 1 DON-a od strane trećerangiranog ponuditelja nije moguća provjera točnosti i istinitosti iste te da se zbog tog razloga vlastita referenca ne može priznati kao valjano dokazno sredstvo tehničke i stručne sposobnosti. Slijedom navedenog, smatraju neosnovanim stav tuženika da su vlastite reference neprihvatljive jer se iste ne mogu provjeriti kod izdavatelja istih kad ZJN u članku 264. stavak 4. predviđa mogućnost postupanja naručitelja upravo u takvim situacijama kada postoji sumnja u istinitost podataka dostavljenih od strane gospodarskog subjekta, kao što je to u slučaju vlastitih referenci. Navodi da članak 28. stavak 1. točka 22. Pravilnika o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave ("Narodne novine", 65/17. i 75/20. – dalje: Pravilnik) određuje kako zapisnik o pregledu i ocjeni ponude, među ostalim, mora sadržavati analizu valjanih ponuda prema kriteriju za odabir ponuda. Predmetni zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda, prema mišljenju tužitelja, sadrži traženu analizu, a budući da je za svaki od kriterija za odabir ponude jasno navedeno koliko koji ponuditelj, s koje osnove, ostvaruje koliko bodova. Obzirom da su svi ponuditelji koji su dostavili ispravne ponude sa osnove kriterija stručnog iskustva angažiranog osoblja ostvarili maksimalni predviđeni broj bodova, prema mišljenju tužitelja, navodi tuženika da iz zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda nije vidljivo koje reference je s koliko bodova naručitelj bodovao, ukazuje se kao u potpunosti

neosnovan. Ističe da je, suprotno navodima tuženika iz predmetnog rješenja, tužitelj kao naručitelj u cijelosti postupio sukladno članku 310. stavak 1. ZJN-a kada je žalitelju – zainteresiranoj osobi omogućio uvid u cjelokupnu dokumentaciju dotičnog postupka i to na način da žalitelj – zainteresirana osoba uvid izvrši dolaskom u prostore naručitelja svakim radnim danom od 8:00 do 15:00 sati uz prethodnu najavu te je žalitelju – zainteresiranoj osobi na taj način omogućena učinkovita pravna zaštita. Nadalje obrazlaže kako je odabranom ponuditelju s osnove iskustva predloženog Stručnjaka 1.1 dodijelio bodove. Isto tako obrazlaže dodjelu bodova drugorangiranom ponuditelju, obrazlaže bodovanje traženog iskustva Stručnjaka 1.2 te Stručnjaka 2.1.

Osim toga, tužitelj osporava točku 2. predmetnog rješenja tuženika kojim je tužitelju naloženo isplatiti žalitelju troškove žalbenog postupka u iznosu od 66.360,00 eura. Naime, predmetnim rješenjem žalba žalitelja je samo djelomično osnovana, odnosno ocijenjeno je osnovanom dvanaest od petnaest žalbenih navoda. Obzirom na takav ishod žalbenog postupka, tuženik je prilikom odlučivanja o troškovima žalbenog postupka, prema mišljenju tužitelja, morao na odgovarajući način primijeniti odredbu članka 431. stavak 5. ZJN-a, kojim je određeno kako u slučaju djelomičnog usvajanja žalbe tuženik može odlučiti da se troškovi podijele razmjerno usvajanju žalbe.

Predlaže da se tužbeni zahtjev usvoji, poništi osporeno rješenje i naloži tuženiku da u roku od 8 dana od dostave presude naknadi tužitelju troškove upravnog spora.

3. Tuženik Državna komisija u odgovoru na tužbu prvenstveno predlaže odbaciti tužbu kao nepravodobnu. Ističe da prema odredbi članka 434. stavak 1. ZJN-a protiv odluke Državne komisije nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske. Prema odredbi stavka 2. tog članka, u slučaju iz članka 432. stavka 5. ovog Zakona, rok za podnošenje tužbe počinje teći istekom roka od 8 dana od dana javne objave. Nadalje, sukladno odredbi članka 40. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 36/24. – dalje: ZUS) tužba se podnosi sudu u roku od 30 dana od dostave osporene pojedinačne odluke ili odluke o prigovoru na osporeno postupanje.

Navodi da je tuženik objavio osporeno rješenje na svojim internetskim stranicama dana 14. svibnja 2024. pa je sukladno navedenim odredbama ZJN-a tužitelju osporeno rješenje tuženika dostavljeno istekom osmog dana od dana objave rješenja na internetskoj stranici, a to je 22. svibnja 2024. Tuženik smatra da je s obzirom na navedeno, zadnji dan roka za podnošenje tužbe protiv osporenog rješenja tuženika bio 21. lipnja 2024. (petak) pa kako je tužba podnesena 24. lipnja 2024., prema mišljenju tuženika proizlazi da nije podnesena pravodobno. Ukoliko Sud ne odbaci tužbu, tuženik se protivi tužbenom zahtjevu te ga predlaže odbiti kao neosnovanog iz razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja. Vezano za ocjenu žalbenog navoda koja se odnosi na ponudu zainteresirane osobe i dostavu jamstva za ozbiljnost ponude od strane poslovne banke sa sjedištem u Republici Srbiji, tuženik prvenstveno ukazuje da tužitelj u tužbi ne osporava ocjenu tuženika iz pobijanog rješenja. Naime, tuženik je u pobijanom rješenju utvrdio da tužitelj u dokumentaciji o nabavi nije propisao da banka izdavatelj bankarske garancije mora imati poslovni nastan u državi članici Europske unije, zbog čega je ocijenio da je tužitelj neosnovano odbio ponudu zainteresirane osobe. U odnosu na navod tužitelja da je tuženik trebao odbaciti žalbu zainteresirane osobe jer gospodarski subjekt u Republici Srbiji ne uživa pravo na pravnu zaštitu u postupcima javne nabave, ističe da ZJN, a tako ni Direktiva na koju se poziva i koja je prenesena u pravni poredak Republike Hrvatske ne sadrže odredbe koje bi a priori zabranile pristup postupcima nabave

ponuditeljima iz trećih zemalja niti odredbe prema kojima bi se takvi ponuditelji trebali ili mogli samo na temelju te činjenice isključiti iz postupka nabave, odnosno na temelju kojih bi im bila uskraćena pravna zaštita u postupcima javne nabave. Takva odredba nije sadržana niti u konkretnoj dokumentaciji o nabavi. S druge strane, odredba članka 84. ZJN-a jamči jednako povoljno postupanje prema gospodarskim subjektima iz država potpisnica GPA i drugih međunarodnih sporazuma dok se navedenom odredbom ne propisuje obveza isključenja ponuditelja iz trećih zemalja iz postupka javne nabave, niti im se uskraćuje pravna zaštita. Uredba EU 2022/1031 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. lipnja 2022. o pristupu gospodarskih subjekata, robe i usluga iz trećih zemalja tržištu javne nabave Unije i tržištu koncesija Unije i o postupcima kojima se podupiru pregovori o pristupu gospodarskih subjekata, robe i usluga iz Unije tržištu javne nabave trećih zemalja i tržištu koncesija trećih zemalja (dalje: Uredba) ne predviđa ni na koji način mogućnost automatskog isključenja ponuditelja iz trećih zemalja od sudjelovanja u postupcima javne nabave u zemljama članicama. Upravo suprotno, Uredba predviđa mogućnost otvaranja posebne istrage koja traje najmanje devet mjeseci, a koju provodi Europska komisija u slučaju sumnje da dobije informacije da su u nekoj trećoj zemlji na snazi restriktivne mjere (zakonodavne, regulatorne ili administrativne) protiv gospodarskih subjekata, robe ili usluga iz EU. Sukladno Uredbi, tek ukoliko se u okviru istrage pokaže da postoje takve restriktivne mjere u trećoj zemlji, a ista se ne obveže ukloniti takva postupanja prema subjektima iz zemalja članica EU, Europska komisija izriče mjeru u odnosu na tu treću zemlju koja se može sastojati u prilagodbi bodova za ponude koje dostave gospodarski subjekti podrijetlom iz te treće zemlje ili u slučaju teških kršenja u isključenju ponude koje su dostavili gospodarski subjekti podrijetlom iz treće zemlje u postupcima nabave. Dakle, postavlja se pitanje kakvog bi smisla imalo donošenje Uredbe i uspostavljanje mehanizma za provođenje istrage koje može rezultirati isključenjem ponuditelja iz treće zemlje iz postupka javne nabave u zemljama članicama ako bi automatsko isključenje i nemogućnost pravne zaštite, kako to pogrešno tumači tužitelj, proizlazila već iz samog članka 25. Direktive na koju se poziva, odnosno članka 84. ZJN-a. Osim toga, tuženik dodaje da je u konkretnom slučaju zainteresirana osoba, žalitelj u upravnom postupku Zajednica gospodarskih subjekata i to Zajednica gospodarskog subjekta iz Republike Hrvatske i Republike Srbije, a odbačajem žalbe kako to tužitelj predlaže, bila bi uskraćena pravna zaštita i gospodarskom subjektu iz Republike Hrvatske koji je član predmetne Zajednice. Osim toga, tuženik ističe da je 1. rujna 2013. sklopljen Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju između Europske unije i njihovih država članica s jedne strane i Republike Srbije s druge strane. U odnosu na javnu nabavu u članku 76. Sporazuma je navedeno da srpske tvrtke, bilo da su osnovane u Zajednici ili ne, imaju odobren pristup postupcima dodjele ugovora u Zajednici sukladno pravilima Zajednice o nabavi pod tretmanom koji nije manje povoljan od tretmana tvrtkama Zajednice. U tom smislu tuženik podredno napominje da je upitno tužiteljevo tumačenje da Republika Srbija ne spada u opseg zemalja koje su obuhvaćene Sporazumom koji im osigurava pristup postupcima javne nabave u Europskoj uniji. Vezano za ocjenu žalbenog navoda koji se odnosi na ispunjavanje uvjeta tehničke i stručne sposobnosti iz točke 3.2.2.1.1. Iskustvo u projektiranju od strane odabranog ponuditelja, ističe da se tužitelj poziva na navode koje je iznio u žalbenom postupku bez argumentiranog osporavanja ocjene tuženika. Vezano za ocjenu žalbenog navoda koji se odnosi na ekonomsku i financijsku sposobnost odabranog ponuditelja te propust tužitelja da dostavi zainteresiranoj osobi ažurirane popratne dokumente koji nisu objavljeni uz

zapisnik o pregledu i ocjeni ponude, smatra da tužitelj neosnovano ukazuje na rješenje tuženika iz istog postupka javne nabave. Naime, sporni žalbeni navod u pobijanom rješenju odnosio se na propust odabranog ponuditelja da dostavi ažurirane popratne dokumente kojima dokazuje ekonomsku i financijsku sposobnost. S druge strane, rješenje klasa: UP/II-034-02/24-01/144 iz istog postupka javne nabave odnosi se na odlučivanje o žalbenom navodu da odabrani ponuditelj nije dokazao ekonomsku i financijsku sposobnost dostavljenim ažuriranim popratnim dokumentima, a koji žalbeni navod je tuženik ocijenio kao neosnovan. Naime, tuženik je kao žalbeno tijelo imalo uvid u cjelokupnu dokumentaciju provedenog postupka za razliku od zainteresirane osobe i dostavljene ažurirane popratne dokumente te je mogao utvrditi da je odabrani ponuditelj dostavio ažurirane popratne dokumente kojima dokazuje ekonomsku i financijsku sposobnost, iako ti dokumenti nisu objavljeni uz zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda. Što se tiče ocjene žalbenih navoda vezanih za ekonomsku i financijsku sposobnost drugorangiranog ponuditelja Texo Molior d.o.o., tužitelj u točki 4. tužbe promašeno ukazuje na rješenje tuženika, klasa: UP/II-034-02/24-01/144, budući da žalitelj iz tog žalbenog postupka nije osporavao ekonomsku i financijsku sposobnost drugorangiranog ponuditelja pa dokazivanje ekonomske i financijske sposobnosti drugorangiranog ponuditelja tuženik nije ocjenjivao tim rješenjem. U odnosu na ocjenu žalbenog navoda koji se odnosi na vlastitu referencu trećerangiranog ponuditelja Mešić d.o.o., a vezano za kriterij tehničke i stručne sposobnosti, tužitelj neosnovano tvrdi da su vlastite reference dokaz iskustva iz članka 268. ZJN-a, a što temelji na argumentu da su iste provjerljive temeljem članka 264. ZJN-a. Naime, dokaz iz članka 268. stavak 1. točka 1. ZJN-a, kao i predmetne Dokumentacije o nabavi, Popis je radova izvršenih u godini u kojoj je započeo postupak javne nabave i tijekom pet godina koje prethode toj godini. Prema odredbi stavka 2. tog članka Popis iz stavka 1. točka 1. ovog članka sadržava ili mu se prilaže potvrda druge ugovorne strane o urednom izvođenju i ishodu najvažnijih radova. Vezano za ocjenu žalbenog navoda koji se odnosi na sadržaj zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda u dijelu analize valjanih ponuda prema kriteriju za odabir ponuda (stručno iskustvo angažiranog osoblja) tužitelj ističe da je iz zapisnika o pregledu i ocjeni jasno koji je broj bodova dodijeljen pojedinom stručnjaku. Način na koji je tužitelj sastavio zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda onemogućuje provjerljivost zakonitosti bodovanja, odnosno eventualno osporavanje dodijeljenih bodova od strane potencijalnih žalitelja. Što se tiče tužbenog navoda koji se odnosi na uvid u cjelokupnu dokumentaciju predmetnog postupka, tužitelj neosnovano navodi da je tuženik nekritički prihvatio navod zainteresirane osobe da tužitelj nije dao na uvid tražena i dostavljena pojašnjenja ponuda. Naime, tužitelj nije dostavio dokaze kojima bi opovrgnuo žalbene navode, već se samo očitovao da je omaškom propustio objaviti pojašnjenja koja se navode u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda kao prilog istome te da je zainteresiranoj osobi dao uvid u sve zaprimljene ponude. Kako tužitelj nije postupio sukladno svojim obavezama iz članka 28. stavak 1. Pravilnika i članka 403. stavak 3. ZJN-a, tuženik smatra da je pravilno navedeni žalbeni navod ocijenio osnovanim. Tužitelj prvi put u tužbi tvrdi da je zainteresiranoj osobi omogućio uvid u svu dokumentaciju, a što predstavlja nedozvoljeni beneficium novorum te neutemeljeno navodi da se zainteresirana osoba u žalbenom postupku pozivala na dokumente koji se odnosi na komunikaciju tužitelja i ponuditelja. Što se tiče tužbenog navoda koji se odnosi na iskustvo Stručnjaka 1.1 u ponudi odabranog ponuditelja, tužitelj navedeno samo paušalno osporava pozivajući se na članak 52. Zakona o gradnji ("Narodne novine", 153/13., 20/17., 39/19. i 125/19.

– dalje: Zakon o gradnji) te navodeći da je predložena stručnjakinja na projektima navedenim u životopisu sudjelovala kao glavni projektant. Međutim, navedeno nije bilo niti sporno nego je sporna činjenica je li predložena stručnjakinja sudjelovala na projektima kao projektant glavnog građevinskog projekta, a što je uvjet iz dokumentacije o nabavi. Što se tiče tužbenog navoda koji se odnosi na bodovanje Stručnjaka 1.1 u ponudi drugorangiranog ponuditelja, tužitelj se jednako kao i u prethodnom tužbenom navodu promašeno poziva na članak 52. Zakona o gradnji. Što se tiče ocjene navoda koji se odnosi na bodovanje Stručnjaka SI 1.2 u ponudi drugorangiranog ponuditelja, tužitelj u tužbi po prvi puta iznosi navode da je izvršio provjeru referenci navedenih u životopisu predloženog stručnjaka, odnosno da je u dva projekta bio naručitelj te ima neposredna saznanja, međutim navedena tvrdnja tužitelja nije od utjecaja na zakonitost osporenog rješenja jer tuženik kontrolira zakonitost provedenog postupka pregleda i ocjene ponude, a tužitelj u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda nije naveo analizu ponuda prema kriteriju za odabir ponuda te u trenutku izjavljivanja žalbi bilo nepoznato koje je projekte tužitelj priznao pojedinim predloženim stručnjacima. Vezano za ocjenu žalbenog navoda koji se odnosi na bodovanje Stručnjaka SL 2.1 u ponudi trećerangiranog ponuditelja, tužitelj samo paušalno tvrdi da se svi referentni projekti navedeni u životopisu predloženog stručnjaka odnose na traženu GDP 4000 m². Navedeno ne proizlazi iz dostavljenog životopisa. U odnosu na ocjenu tužbenog navoda koji se odnosi na bodovanje Stručnjaka SI 1.1 u ponudi trećerangiranog ponuditelja, tužitelj se kao i u odnosu na ostale, poziva samo paušalno na članak 52. Zakona o gradnji. Što se tiče osporavanja točke 2. izreke rješenja, tuženik ističe da je zainteresirana osoba u cijelosti uspjela u žalbenom postupku, budući da je usvojen njezin žalbeni zahtjev te poništena sporna Odluka o odabiru. Ocjena uspjeha u žalbenom postupku ovisi o uspjehu sa žalbenim zahtjevom, odnosno ne ovisi o broju žalbenih navoda koji su ocijenjeni osnovanim, odnosno neosnovanim. S obzirom da je tuženik u povodu žalbe zainteresirane osobe u cijelosti poništio Odluku o odabiru kao nezakonitu i predmet vratio tužitelju na ponovni postupak proizlazi da je zainteresirana osoba u cijelosti uspjela sa žalbom. Stoga predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti.

4. Zainteresirana osoba ostaje kod svih žalbenih navoda i predlaže tužbeni zahtjev odbiti.

5. Sukladno odredbi članka 6. ZUS-a tužitelju je dostavljen odgovor na tužbu koji je dostavio tuženik.

6. Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke, kao i očitovanja stranaka tijekom sudskog i upravnog postupka te je na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja ocijenio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Iz spisa predmeta proizlazi da je naručitelj Sveučilište u Zagrebu, Medicinski fakultet objavio 1. rujna 2023. u elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje: EOJN RH) poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2023/S 0F5-003654 te dana 14. rujna ispravak objave broj: 2023/S F14-0038288 i dana 16. listopada 2023. ispravak objave: 2023/S F14-0042655 za predmet nabave: Izrada potrebne tehničke dokumentacije i izvođenje radova cjelovite obnove objekta Šalata 6. Kriterij odabira ponude je ekonomski najpovoljnija ponuda koja se određuje na temelju cijene (40%), roka izvršenja (40%) i stručnog iskustva angažiranog osoblja (20%). U predmetnom postupku javne nabave dostavljeno je šest ponuda, od kojih je tri ponude naručitelj ocijenio valjanim te Odlukom o odabiru, klasa: 406-02/23-03/31, urbroj: 380-59-10114-

23-3703-30/MB od 7. ožujka 2024. kao najpovoljniju odabrao ponudu Zajednice ponuditelja Projekt gradnja plus d.o.o. Zagreb i Graditelj svratišta d.o.o. Gornja Vrba. Na navedenu Odluku o odabiru žalbu je 21. ožujka 2024. izjavila Zajednica ponuditelja Preduzeće za proizvodnju, trgovinu i usluge Modulor d.o.o. Beograd, Republika Srbija i Modulor Construction d.o.o. Zagreb. Osporenim rješenjem navedena Odluka je povodom žalbe zainteresiranih osoba poništena te je naloženo naručitelju da u roku od 8 dana od dostave javne objave rješenja na internetskim stranicama naknadi žalitelju zainteresiranoj osobi u ovom upravnom sporu troškove žalbenog postupka. Iz spisa nadalje proizlazi da tužitelj osporava obje točke navedenog rješenja. U odgovoru na tužbu tuženik prvenstveno smatra da tužba nije podnesena u roku te predlaže odbaciti tužbu kao nepravovremenu. Navedeni prigovor tuženika nije osnovan budući da je tužba podnesena u roku. Naime, točno je da je tuženik na svojim internetskim stranicama objavio osporenu Odluku dana 14. svibnja 2024. te da je stoga rješenje tuženika dostavljeno istekom osmog dana od dana objave rješenja na internetskoj stranici tuženika, međutim navedeno nije dan koji tužitelj smatra danom dostave 22. svibnja 2024., već je dostava izvršena dana 23. svibnja 2024. te od tada teče rok za podnošenje tužbe protiv osporenog rješenja. Ovo stoga što je rješenje objavljeno 14. svibnja 2024., osmi dan od dana objave rješenja je bio 22. svibnja 2024. te se navedeni dan ne računa s obzirom da je člankom 80. stavkom 2. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", 47/09. i 110/21. – dalje: ZUP) jasno propisano da kada je rok određen na dane, dan kada je dostavljeno pismeno od kojeg počinje teći rok, odnosno dan u koji pada događaj od kojeg se računa trajanje roka ne uračunava se u rok, već se početak roka računa od prvog sljedećeg dana. Odredbom članka 432. stavka 5. i 6. propisano je da Državna komisija odluke dostavlja javnom objavom na internetskim stranicama Državne komisije, a dostava se smatra obavljenom istekom dana objave. Dakle, rješenje tuženika dostavljeno je istekom osmog dana od dana objave, rješenje je objavljeno 14. svibnja 2024., osmi dan je istekao 22. svibnja 2024. Početak roka računa se od prvog sljedećeg dana sukladno članku 80. stavku 2. ZUP-a, dakle rok je započeo teći 23. svibnja 2024. Stoga je zadnji dan roka za podnošenje tužbe bio 22. lipnja 2024. (subota), 23. lipnja 2024. je nedjelja, stoga je sukladno odredbi članka 81. stavak 2. ZUP-a, kad zadnji dan roka pada u nedjelju, na blagdan ili u drugi dan kad javnopravno tijelo ne radi, rok istječe prvog sljedećeg radnog dana, rok isticao dana 24. lipnja 2024. (ponedjeljak).

8. Kako je tužba podnesena dana 24. lipnja 2024., tužba je podnesena u roku te prigovor tuženika nije osnovan.

9. Što se tiče tužbenih navoda, valja istaći da tužitelj u tužbenim navodima u bitnome ponavlja sve što je navodio tijekom žalbenog postupka, posebno u odgovoru na žalbu te je na većinu prigovora tuženik odgovorio u obrazloženju osporenog rješenja. Što se tiče tužbenog navoda da je trebalo odbaciti žalbu zainteresirane osobe jer je gospodarski subjekt iz Republike Srbije te da stoga ne uživa pravnu zaštitu u postupcima javne nabave u Republici Hrvatskoj, valja istaći da niti Zakon o javnoj nabavi, a niti Direktiva na koju se poziva tužitelj, a koja je prenesena u pravni poredak Republike Hrvatske u Zakonu o javnoj nabavi, ne sadrže odredbu koja bi a priori zabranila pristup postupcima nabave ponuditeljima iz trećih zemalja niti odredbe prema kojima bi se takvi ponuditelji trebali ili mogli samo na temelju te činjenice isključiti iz postupka nabave, odnosno na temelju kojih bi im bila uskraćena pravna zaštita. Ovo tim više što je u konkretnom slučaju zainteresirana osoba zajednica gospodarskih subjekata i to zajednica gospodarskog subjekta iz Republike Hrvatske i Republike

Srbije. Vezano za navode koji se odnose na ponudu zainteresirane osobe i dostavu jamstva za ozbiljnost ponude od strane poslovne banke sa sjedištem u Republici Srbiji, tužitelj u tužbi ne osporava ocjenu tuženika iz osporenog rješenja. Naime, tuženik je u osporenom rješenju utvrdio da tužitelj u dokumentaciji o nabavi nije propisao da banka izdavatelj bankarske garancije mora imati poslovni nastan u državi članici Europske unije te zbog toga ocijenio da je tužitelj neosnovano odbio ponudu zainteresirane osobe. S obzirom na sve navedeno, prema ocjeni ovoga Suda, tuženik je pravilno postupio kada nije odbacio žalbu zainteresirane osobe, već ju je meritorno rješavao. Što se tiče tužbenih navoda koji se odnose na ispunjavanje uvjeta tehničke i stručne sposobnosti iz točke 3.2.2.1.1. Iskustvo u projektiranju od strane odabranog ponuditelja, tužitelj u tužbi ponavlja navode koje je iznio u žalbenom postupku. Tužitelj prema ocjeni ovog Suda, neosnovano smatra da je odabrani ponuditelj dokazao traženu sposobnost da dostavljeni Popis glavnih usluga sadrži sve podatke tražene točkom 3.2.2.1.1. dokumentacije o nabavi. Ovo stoga što Popis glavnih usluga ne sadrži opis pruženih usluga na način da je vidljivo da usluga ispunjava uvjete iskustva gospodarskog subjekta i to u dijelu ispunjenja uvjeta da je ishodena potvrda ili građevinska dozvola te da je izvršena usluga projektiranja u iznosu od 500.000,00 eura bez PDV-a. Neosnovano je pozivanje na javno dostupne podatke, budući da je predmet postupka ocjena provedenog postupka pregleda i ocjene ponude. U konkretnom slučaju ocijenjeno je da odabrani ponuditelj nije sastavio ponudu sukladno uvjetima i zahtjevima dokumentacije o nabavi niti je taj nedostatak otklonjen tijekom postupka pregleda i ocjene ponuda. Također, tijekom postupka pregleda i ocjene ponuda tužitelj nije radio nikakve daljnje provjere dostavljenih podataka. Zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda jedini je dokument koji predstavlja pisani dokaz o radnjama i postupcima koje je tužitelj provodio tijekom pregleda i ocjene ponuda, a koji su prethodili utvrđivanju činjenica i okolnosti važnih za donošenje odluke. Stoga ako o određenoj radnji nema zapisa, takva radnja u slučaju da je i bila provedena, nije podobna za ispitivanje zakonitosti i pravilnosti provođenja s obzirom da kao takva nije poznata strankama postupka. Dakle, u konkretnom slučaju zapisnik ne sadrži navode o eventualnim provjerama spornih referenci, a kako je postupak javne nabave strogo formalan, to ne postoji mogućnost tumačenja zahtjeva i odredbi iz dokumentacije o nabavi drugačije nego što je to navedeno i propisano. Upravo formalnost postupka doprinosi jednakom tretmanu svih ponuditelja. U konkretnom slučaju dokumentacija o nabavi sadrži jasno propisane odredbe kojih se odabrani ponuditelj i tužitelj nisu pridržavali u postupku pregleda i ocjena ponude. Što se tiče tužbenih navoda koji se odnose na ekonomsku i financijsku sposobnost odabranog ponuditelja te propust tužitelja da dostavi zainteresiranoj osobi ažurirane popratne dokumente koji nisu objavljeni uz zapisnik o pregledu i ocjeni, valja istaći da je navedeni navod pravilno ocijenjen osnovanim. Naime, rješenjem klasa: UP/II-034-02/24-01/144 tuženik je u istom postupku javne nabave odlučivao o žalbenom navodu da odabrani ponuditelj nije dokazao ekonomsku i financijsku sposobnost dostavljenim ažuriranim popratnim dokumentima, a koji žalbeni navod je u tom postupku ocijenjen kao neosnovan, ali stoga što tuženik kao žalbeno tijelo ima uvid u cjelokupnu dokumentaciju provedenog postupka za razliku od zainteresirane osobe i dostavljene ažurirane popratne dokumente te je mogao utvrditi da je odabrani ponuditelj dostavio ažurirane popratne dokumente kojima dokazuje ekonomsku i financijsku sposobnost, iako ti dokumenti nisu objavljeni uz zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda. Ocjenom dostavljenih ažuriranih popratnih dokumenata tuženik je utvrdio da je odabrani ponuditelj dokazao ekonomsku

i financijsku sposobnost, međutim okolnost da tuženik kao žalbeno tijelo ima uvid u cjelokupnu dokumentaciju tužitelja ne ekskulpira tužitelja od obveze izrade zapisnika o pregledu i ocjeni sukladno odredbama Pravilnika o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave ("Narodne novine", 65/17. i 75/20. – dalje: Pravilnik). Što se tiče ocjene tužbenih navoda vezanih za ekonomsku i financijsku sposobnost drugorangiranog ponuditelja Texo Molior d.o.o., tužitelj neosnovano ukazuje na rješenje tuženika, klasa: UP/II-034-02/24-01/144, budući da žalitelj iz tog žalbenog postupka nije osporavao ekonomsku i financijsku sposobnost drugorangiranog ponuditelja. Dokazivanje ekonomske i financijske sposobnosti drugorangiranog ponuditelja tuženik nije ni ocjenjivao. Što se tiče ocjene tužbenog navoda koja se odnosi na vlastitu referencu trećerangiranog ponuditelja Mešić d.o.o., a vezano za kriterij tehničke i stručne sposobnosti iz točke 3.2.2.1.2. (Iskustvo u izvođenju radova), prema ocjeni ovog Suda, tužitelj neosnovano tvrdi da su vlastite reference dokaz iskustva iz članka 268. ZJN-a. Naime, dokaz iz članka 268. stavka 1. točke 1. ZJN-a, kao i predmetne dokumentacije o nabavi, Popis je radova izvršenih u godini u kojoj je započeo postupak javne nabave i tijekom pet godina koje prethode toj godini. Prema odredbi stavka 2. tog članka, popis iz stavka 1. točke 1. ovog članka sadržava ili mu se prilaže potvrda druge ugovorne strane o urednom izvođenju i ishodu najvažnijih radova. Stoga je u slučaju dostave vlastite reference nemoguće udovoljiti uvjetu dostave potvrde drugih ugovornih strana o urednom izvođenju i ishodu radova. Što se tiče tužbenih navoda koji se odnose na sadržaj zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda u dijelu analize valjanih ponuda prema kriteriju za odabir ponuda iskustvo angažiranog osoblja, tužitelj ističe da je iz zapisnika o pregledu i ocjeni jasno koji je broj bodova dodijeljen pojedinom stručnjaku. Iako je navedeno točno, navođenje maksimalnog broja bodova za sve valjane ponude i u odnosu na sve stručnjake ne predstavlja analizu valjanih ponuda prema kriteriju odabir ponude. Način na koji je tužitelj sastavio zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda onemogućuje provjerljivost zakonitosti bodovanja, odnosno eventualno osporavanje dodijeljenih bodova od strane potencijalnih žalitelja. Tužitelj je u postupku pregleda i ocjene ponude trebao pregledati ponude sukladno postavljenim uvjetima i zahtjevima i o tome sastaviti zapisnik. Također je dužnost tužitelja u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda navesti analizu ponuda prema kriterijima za odabir ponude (članak 28. stavak 1. točka 22. Pravilnika). Što se tiče tužbenog navoda koji se odnosi na uvid u cjelokupnu dokumentaciju predmeta postupka, prema ocjeni ovoga Suda, neosnovan je tužbeni navod da je tuženik nekritički prihvatio navode zainteresirane osobe da mu tužitelj nije dao na uvid tražena i dostavljena pojašnjenja ponude. Prema odredbi članka 403. stavka 3. ZJN-a naručitelj je obvezan dokazati postojanje činjenica i okolnosti na temelju kojih je donio odluke o pravima, poduzeo radnje ili propustio radnje te proveo postupke koji su predmet žalbenog postupka. Tužitelj nije dostavio dokaze kojima bi opovrgao žalbene navode kojima zainteresirana osoba tvrdi da joj tužitelj nije omogućio uvid u cjelokupnu dokumentaciju predmetnog postupka, već se samo očitovao da je omaškom propustio objaviti pojašnjenja koja se navode u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda kao prilog istome te da je zainteresiranoj osobi dao uvid u sve zaprimljene ponude. Kako tužitelj nije postupio sukladno odredbi članka 28. stavak 1. Pravilnika i objavio sva pojašnjenja uz zapisnik o pregledu i ocjeni ponude i članak 403. stavka 3. ZJN-a dokazao postojanje činjenica, pravilno je tuženik navedeni žalbeni navod ocijenio osnovanim. Isto tako, ocjene žalbenih navoda koje se odnose na iskustvo stručnjaka, glavnog projektanta Marije Radinić, glavnog projektanta Siniše Rajčića, projektanta

konstrukcije Josipa Galića, inženjera gradilišta Hrvoja Vranješ i glavnog projektanta Tanje Artuković, ovaj Sud smatra osnovanom. Ističe da je navedeno iscrpno i dostatno obrazloženo u osporenom rješenju, koje obrazloženje ovaj Sud u cijelosti prihvaća.

10. Što se tiče osporavanja točke 2. izreke rješenja, prema ocjeni ovoga Suda, zainteresirana osoba je u cijelosti uspjela u žalbenom postupku budući da je povodom žalbe zainteresirane osobe u cijelosti poništena Odluka o odabiru. Dakle, tužitelj neosnovano tvrdi da je zainteresirana osoba samo djelomično uspjela sa žalbom, budući da je Odluka o odabiru u cijelosti poništena, a ne djelomično. Ocjena uspjeha u žalbenom postupku ne ovisi o broju žalbenih navoda koji su ocijenjeni osnovanim.

11. Dakle, u konkretnom slučaju nije riječ o djelomičnom usvajanju žalbe, odnosno djelomičnom uspjehu u postupku.

12. Slijedom navedenog, ovaj Sud je ocijenio rješenje Državne komisije zakonitim te na temelju odredbe članka 116. stavka 1. ZUS-a odbio tužbeni zahtjev i odlučio kao u izreci ove presude pod točkom I.

13. Kako tužitelj nije uspio u predmetnom upravnom sporu, na temelju odredbe članka 147. stavak 1. i 148. stavka 1. ZUS-a odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

U Zagrebu, 17. srpnja 2024.

Predsjednica vijeća:
Ljiljana Karlovčan-Đurović

Broj zapisa: **9-3086a-94821**

Kontrolni broj: **0e7b6-d13e8-14dd0**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Ljiljana Karlovčan-Đurović, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.